

[Pürschel.]

ske, saa vidt jeg har forstaaet, og da vi maa indrette vor Arbejde derefter, er det Antal Dage, der staaar til Rigsdagens Raadighed til Behandling af dette Forslag, meget ringe, og det er mig ikke muligt at forstaa, at det skulde være nødvendigt at sætte Rigsdagen i den Situation; men det er jo muligt, at den højtærede Statsminister kan give Oplysninger i saa Henseende.

Jeg vilde finde det rigtigt, at Forslaget atter i Aar henvises til et Udvalg, for at man der kan faa Lejlighed til at faa nogle Oplysninger, som dels de Udtalelser, der er fremsat her i Dag, dels almene Hensyn gør det ønskeligt at faa.

Jeg finder f. Eks., at man bør have at vide, i hvilken Udstrækning Havnen ved Tovkussak er blevet benyttet i Aar, altsaa det sidst afvigte Aar. I det foregaaende Aar var der kun et eneste Skib derinde, og det vakte jo nogen Opmærksomhed. Derfor er det rimeligt, synes jeg, at faa dette at vide.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne vide noget nærmere om, hvor langt man er kommet med Overvejelserne med Hensyn til Aabningen af en Havn paa Grønland for Fiskere af alle Nationaliteter. Dette er i Virkeligheden et stort og betydningsfuldt Spørgsmaal for Grønlands Fremtid. Man kan ikke være blind for, at der øves et stadigt og stærkt Tryk paa Danmark for at aabne Grønland, og dette bør man efter min Mening, saa vidt det er foreneligt med Grønlændernes og Danmarks Interesser, søge at imødekomme, inden Trykket virker alt for stærkt.

Her vilde det være af Interesse at faa at vide, om den Bemyndigelse, som Ministeren har til at give Fartøjer af anden Nationalitet end dansk Adgang til Færingerhavnen, har været søgt fra nogen Side, og i bekræftende Fald om det har givet Anledning til nogen Ulempe.

Jeg ved jo vel, at der med Indrettelsen af en Havn, der skulde aabnes for international Besejling, vilde være forbundet betydelige Omkostninger. Det vilde jo i saa Fald være nødvendigt, at man indretter — som det ærede Medlem Hr. Samuelsen talte om — en Ophalingsbedding, der i saa Fald vilde blive den anden i Grønland. Jeg nævner dette Tal, fordi det viser, at dette Krav er et Krav, der set med grønlandske Øjne er ret stort. Dernæst vilde det jo formentligt være nødvendigt ogsaa at skabe en Kaj, og en Kaj har man jo slet ingen Steder i Grønland, i alt Fald ikke en Kaj af en saadan Størrelse, at Skibe,

der er nogenlunde store, kunde lægge til dør. Dette vilde altsaa være noget helt nyt.

Naar man dernæst taler om, at der skulde være et Sygehus der, maa man jo ogsaa vide, at dette atter betyder meget anselige Udgifter ikke blot til Materiel, men ogsaa til Læger og til Sygeplejersker, og der rejser sig derfor det Spørgsmaal, om det ikke kunde være rigtigt at søge at faa det private Initiativ interesseret paa dette Punkt. Det har der jo tidligere været Underhaandsovervejelser om, og jeg aner ikke, hvor langt man er kommet, om man overhovedet har haft disse Spørgsmaal til Overvejelse. Men det er mig bekendt, at man fra visse Sider ikke er uden Interesse for dette Spørgsmaal, og at det derfor maaske kunde være en Vej, ad hvilken man kunde naa frem til en Løsning.

Det Spørgsmaal, jeg lige rørte ved; Lægspørgsmaalet, giver mig Anledning til at benytte denne Lejlighed, der jo er saa sjældnen her i den danske Rigsdag, hvor vi taler om grønlandske Forhold, til at sige, at Lægspørgsmaalet paa Grønland vistnok maa tages op til en Overvejelse i det hele. Vi har i Grønlandsudvalget med nogen Bekymring set paa en Løsning af Lægspørgsmaalet, som har fundet Sted for Østgrønlands Vedkommende. Naar Spørgsmaalet er jo i særlig Grad blevet aktuelt derved, at den Epidemii, der gik over Grønland sidste Sommer, jo paa en paa mange Steder fuldkommen skæbnesvanger Maade skabte forældreløse Børn og megen Ulykke, saaledes at det med al Anerkendelse af de meget store Vanskeligheder, der er ved at løse Spørgsmaalet deroppe, dog vist er nødvendigt at tage Spørgsmaalet op til en almindelig Undersøgelse.

Men jeg vender tilbage til det foreliggende Lovforslag og vil gerne udtale Ønsket om, at man for Fremtiden paa de Kortskitser, der ledsager Lovforslag af denne Art, faar angivet Havnenes Beliggenhed, og at man for Fremtiden ligeledes faar en Oversigt over det Omfang, hvori Havnene er benyttet. Det synes jeg lige saa godt, man kan gøre straks, i Stedet for at lade Udvalget spørge om det, for det tror jeg, vi vil spørge om hvert Aar.

Et Udvalg, som jeg altsaa ønsker nedsat, kunde ogsaa faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med Fiskerinspektionens Beretning deroppefra, de Erfaringer, der er gjort dels med Hensyn til Fiskeriets Størrelse, dels med Hensyn til Antallet af fremmede Fiskere, der deltager, dels med Hensyn til Antallet af Lovovertrædelser baade for de danske og for de fremmede Fiskeres